

[Elgaard.]

med 1903 ønsker jeg først at sige, at det er et noget vanskeligt Grundlag at sammenligne paa, ganske simpelt af den Grund, at ikke alene er den Udvikling i vort Samfund, der ogsaa giver sig Udslag gennem Skatteudskrivningen, men ogsaa Udviklingen inden for Skatteydernes Omraade med Hensyn til Regnskabsopstilling, Regnskabsaflæggelse, Selvangivelse o. s. v. ganske forskellig i Dag fra 1903. Men over for det, hvorpaa den højtærede Finansminister antagelig støtter sin Udtalelse om, at Skattestrykket i 1936 — selvfølgelig i Forhold til den skattepligtige Indkomst — ikke er stærkere end da, vil jeg gerne nævne et Par Tal.

I 1903 var den skattepligtige Indkomst, som det danske Samfund havde, 954 Mill. Kr. Skatteudskrivningen for det Aar, altsaa 1903, androg 115 Mill. Kr., og naar de betalte Skatter var fradraget, var der i 1903 tilbage for hver Indbygger 328 Kr. I 1934 og 1935 var den samlede Indtægt 3 550 Mill. Kr.; Skatteudskrivningen androg samme Aar ca. 800 Mill. Kr., nøjagtigt, tror jeg, 792 Mill. Kr. Naar den betalte Skat for 1934—35 er fradraget, er der tilbage pr. Indbygger 383 Kr. Nu kan man godt sige, at selve dette Billede jo netop viser en Begrundelse af den Udtalelse, den højtærede Finansminister har fremsat. Ud fra det, jeg nævnte til at begynde med med Hensyn til den Maade, hvorpaa Selvangivelse og Skatteudskrivning i det hele taget foretoges da, og hvorpaa den foretages nu, kan man ikke komme bort fra, at ud fra disse Tal er Skatteudskrivningen eller rettere Skattestrykket paa den danske Borger betydeligt stærkere nu, end det var i 1903.

Med Hensyn til den skattemæssige Udvikling i de seneste Aar, vi kan godt sige igennem den Periode, det nuværende Ministerium har siddet, har Stillingen været den, at vi paa de aarlige Finanslove i hvert Fald adskillige Aar har faaet det Resultat, som allerede er paapeget, og som er understreget gennem det endelige Resultat af Aarets Finansforhold, at Udgifterne har været højt budgetteret, Indtægterne forholdsvis lavt budgetteret, og i adskillige Aar har de indirekte Afgifter givet meget betydeligt større Beløb, end de var budgetteret til, saaledes at Resultatet af den aarlige Finanslovs Praktisering har været gunstigt for den højtærede Finansminister. Men her vil jeg dog sige til den højtærede Finansminister, at vi har ogsaa i den Periode oplevet, at vi praktisk talt hvert Aar ved Siden af den ordinære Beskatning har haft betydelige ekstraordinære Skatter, og vi

har i disse Aar set midlertidige Skatter forvandle sig til varige og blive efterfulgt af nye midlertidige Skatter.

Naar derfor bl. a. den højtærede Statsminister paaستاar, at Skattestrykket selv gennem disse vanskelige Kriseaar er lettere at bære for Skatteyderne i det danske Samfund end f. Eks. i de øvrige skandinaviske Lande, saa synes jeg, at Rigsdagen maatte være interesseret i at faa dette undersøgt fuldstændig objektivt, saa at vi i den Henseende kunde være klar over det virkelige Forhold. Foreløbig betvivler jeg, at Tilstanden skulde være gunstigst i Danmark.

Jeg skal hermed forlade dette Emne og beskæftige mig med et andet ogsaa ofte omtalt Spørgsmaal ved denne Finanslovbehandling, nemlig Spørgsmaalet om Beskæftigelsen. Regeringen og Regeringspartierne har gennem 7 Aar bekæmpet Arbejdsløsheden og har paa en Række vigtige Omraader faaet Støtte dertil fra begge de store Oppositionspartier. Jeg vil ogsaa straks erkende, at heldigvis lever det danske Samfund under saa forholdsvis taalelige Kaar, at vi hvert Aar ser Arbejdsløsheden gennem de gode Beskæftigelsesmaaneder falde med store Tal. Jeg ønsker endvidere at gøre opmærksom paa, at jeg kender den Statistik, man opgør, hvorefter Ledighedsprocenten pr. Fag paa det nuværende Tidspunkt ligger adskilligt lavere end for faa Aar tilbage. Men Regeringen erkender jo stadig væk, at det er ikke lykkedes gennem disse Aar at faa et saadant Resultat af Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden, som var ønskeligt, og derfor hørte vi ogsaa under den nylig afholdte Landstingsvalgkampagne stærke Angreb paa Oppositionspartierne, fordi de ikke havde været arbejdsvillige nok paa dette Omraade. Jeg vil gerne om dette Forhold sige, at naar vi tager de Omraader inden for vort Erhvervsliv og inden for vor økonomiske Politik, der har Adresse til Beskæftigelsesspørgsmaalet, maa man tage i Betragtning, at der gennem de sidste Aars Lovgivning er grebet ind i de forskellige Erhvervs Placering.

Jeg har for nylig set i en Artikel, skrevet, saa vidt jeg husker, i „Dansk Handelsblad“, en Række statistiske Meddelelser vedrørende Beskæftigelsesforholdene i Danmark sammenlignet med en Række andre os nærliggende Lande. I denne Artikel hævdes det, at Det internationale Arbejdsbureau har offentliggjort en Statistik vedrørende Arbejdsløsheden, hvori det fastslaas, at Danmark i dette Foraar i Forhold til en Række andre Lande har sat Arbejdsløshedsrekord. Der nævnes ;